

ผลบทเรียนจากการลงมือปฏิบัติของนักเรียน : การพัฒนาคักษะภาษา夷awanในการออกแบบ

อนาคตชุมชนสร้างสรรค์ โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา¹

Direct experience from thinking to action : youth potential training in designing the future of creative communities Pomphet Community School Phra Nakhon Si Ayutthaya

พระมหากษัตริย์ กิตติส่วน พระมหานิกร จันตตโร

ดร.กรกต ชาบันฑิต, พระปลัดระพิน พุทธิสาโร

ນາທຄ້ອຍ່ອ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดประสบการณ์ตรงจากการลงมือทำ : ในการพัฒนาศักยภาพเยาวชน ต่อการออกแบบอนาคตชุมชนสร้างสรรค์ ของโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้วิธี การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาแบบมีส่วนรวม (PAR) จัดกิจกรรมกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การสังเกต การสัมภาษณ์ ถอดบทเรียนนิเคราะห์เรียบเรียงเป็นความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเมื่อได้เข้าร่วมอบรมกิจกรรมสร้างเสริมการอุทิ�นสร้างสรรค์ ได้ลงมือปฏิบัติโดยมีงบประมาณสนับสนุนในการทำกิจกรรม มีคณบดีที่ปรึกษา คณบดีนักวิจัยเป็นพี่เลี้ยงในการทำกิจกรรม ซึ่งทำให้นักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการได้ประสบการณ์ มีทักษะในการคิดอย่างสร้างสรรค์ อุทิ�นแบบ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ตั้งแต่การเขียนโครงการและมีครุเป็นผู้ช่วยให้คำปรึกษาดำเนินการ ผลเชิงประจักษ์ที่พบจากนักเรียนคือ (1) กล้าคิด กล้าตัดสินใจ (2) การมีทักษะในการลงมือปฏิบัติจริง (3) ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (4) การฝึกการทำงานเป็นทีม (5) การบริหารโครงการงานและบริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบ (6) วิธีคิดเชิงคุณธรรม จิตอาสา เสียสละ ทั้งได้ผลเชิงประจักษณ์เป็นบทสรุปว่า นักเรียนมีศักยภาพที่ได้ทำกิจกรรมและดำเนินการในกรอบคิดชุมชนสร้างสรรค์ จากกิจกรรมที่นักเรียนลงมือดำเนินการคง

คำสำคัญ : อนาคตชุมชนสร้างสรรค์ โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Abstract

The objective of this article is to draw on hands-on experience: in developing youth potential to design the creative community's future. Of Pomphet Community School Phra Nakhon Si Ayutthaya Province Using a qualitative study method By studying from related documents and research Collective Study (PAR) activities with prospective students, observation, interviews, lessons transcription, analysis, compiling.

¹ ภายใต้โครงการวิจัยการพัฒนาศักยภาพและโอกาสของเยาวชนในการออกแบบชุมชนเชิงสร้างสรรค์, สถาบันวิจัย พทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามาฬลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2563

The study found that When students have participated in the training activities for enhancing creative community design. Have taken action with a budget to support activities Have a group of advisors Researchers are mentors in the activities. Which gives students who participate in the project to gain experience Have creative thinking skills Design and implement activities together Since writing a project and having a teacher as an assistant mentor The empirical results found from students were (1) courageous thinking and decision making (2) having practical skills (3) problem solving skills (4) teamwork training (5) project management. (6) Moral thinking, volunteerism, sacrifice, and empirical results are the conclusion that students have the potential to engage in activities and implement them in a creative community framework. From activities that students do themselves

Keywords : Future Creative Community, Pom Phet Community School, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

บทนำ

การพัฒนาศักยภาพเยาวชนในการออกแบบบอนาคตชุมชนสร้างสรรค์ ของโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะกรรมการกิจกรรมนักวิจัย นำโดยพระมหากรุณาธิคุณ กิตติโสภโณ, พศ. ดร. ได้ลงพื้นที่ศึกษาโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จ.พระนครศรีอยุธยา ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามวิธีวิทยาของการวิจัย ดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ส่งเสริมกระบวนการคิดเชิงระบบ และดำเนินการอย่างมีส่วนร่วม ชวนคิด ชวนคุย ช่วยกันคิด จากนั้นให้นักเรียนลงมือ “ปฏิบัติจริง” เพื่อชุมชนสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนคิด ตัดสินใจภายใต้การแนะนำ พร้อมลงมือปฏิบัติตามข้อแนะนำของวิทยากร (อาจารย์นงลักษณ์ ไชยเสโน) เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2563 ที่โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร เมื่อนักเรียนผ่านกระบวนการชวนคิดชวนทำแล้ว เพื่อให้นักเรียนมีความคิดเชิงระบบ สร้างสรรค์ เสริมสร้างศักยภาพตนเอง ให้เป็นประโยชน์ พัฒนาไปสู่การลงมือปฏิบัติจริง รวมระยะเวลาปฏิบัติการทดลอง 2 เดือน โดยการกำกับของครูที่ปรึกษาในแต่ละกิจกรรม จนกระทั่งเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2563 คณะกรรมการจึงได้ลงพื้นที่เพื่อประเมินทวนสอบ ผลการดำเนินกิจกรรมของนักเรียน ครู และชุมชน ซึ่งในบทความนี้ จึงเป็นการทวนสอบ ประเมินติดตาม และสะท้อนผลการดำเนินการเป็น ชุดความรู้ ชุดปฏิบัติ ของนักเรียนกลุ่มทดสอบ ในการออกแบบชุมชนสร้างสรรค์ของเยาวชนเพื่อชุมชนของตัวเอง ซึ่งจะได้นำเสนอผลการสังเกต สะท้อนคิดในภาพรวมเป็นลำดับไป

ประสบการณ์จากการลงมือกระทำในการออกแบบอนาคตชุมชนสร้างสรรค์

ความสร้างสรรค์เกิดจากการคิด (จินตนาการปัญญา) แบบหาเหตุหาผล ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ผ่านการฝึกที่เรียกว่า ชวนคิดชวนคุย นำไปสู่การลงมือทำโครงการ เพราะทุกกลุ่มจะนำโครงการมาส่างซึ่งกัน ให้เข้าใจกิจกรรมที่นักเรียนได้กำหนดขึ้น (ปฏิบัติ) สะท้อนคิดจากครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้เห็นคุณค่าของการได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในตัวเอง และสามารถนำศักยภาพเหล่านั้นไปสู่การสร้างคุณค่าให้แก่ตัวเอง ออกแบบสร้างกิจกรรมในโรงเรียนและชุมชนให้เกิดขึ้นได้

โครงการวิจัยได้จัดอบรมครั้งแรก เมื่อ 7 กรกฎาคม 2563 ภายใต้กรอบการพัฒนา “ชุมชนสร้างสรรค์” โดยให้นักเรียนช่วยกันคิด สามัคคีอาสาสู่การลงมือทำ มีงบสนับสนุนให้นักเรียนนำไปใช้ดำเนินกิจกรรม ตามศักยภาพและช่วงวัยของนักเรียน ลงมือปฏิบัติจริงพร้อมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบในองค์รวม โดยคณะผู้วิจัยใช้การทดลองผ่านการฝึกอบรม เพื่อเรียนรู้กำหนดพฤติกรรม สู่การปฏิบัติ และได้ผลการปฏิบัติหรือลงมือทำของนักเรียนจริงเป็นระยะเวลา 2 เดือน (7 กรกฎาคม-7 ตุลาคม 2563) ในกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มทดลอง จำนวน 5 กลุ่มกิจกรรม ซึ่งสามารถตอบประஸบการณ์แต่ละโครงการได้ตามตาราง ดัง

ชื่อกิจกรรม/โครงการ	ลักษณะกิจกรรม	ผลได้เชิงประจักษ์
(1) กิจกรรมชุมชนนำอยู่ด้วยมือเรา	กิจกรรมที่นักเรียนได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการเก็บขยะ ทำความสะอาด รักษาสิ่งแวดล้อม ที่วัดสุวรรณาราม โบราณสถานวัดมหาธาตุ หรือการทำสีกำแพงโรงเรียน เป็นการฝึก จิตอาสา ฝึกความเสียสละ ฝึกความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	- คุณธรรมความเสียสละ /ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม - กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ภายใต้การคิดเองทำเอง - กิจกรรมที่เกิดจากกระบวนการคิดร่วมกัน - เป็นตัวอย่างรักษาสิ่งแวดล้อม
(2)Run to Dance, I Can Healthy	ส่งเสริมการสร้างสุขภาวะ โดยการเต้นและการสื่อสารในระบบออนไลน์ Youtube และ Facebook Live	-การส่งเสริมสุขภาวะ การเป็นต้นแบบ เป็นตัวอย่างและกระตุ้นให้เกิดการทำร่วมกัน กลุ่มเป้าหมายคือเป็นสมาชิกในโรงเรียน เพื่อนนักเรียน และผู้สนใจผ่านระบบออนไลน์ที่นักเรียนจัดทำขึ้น -ทักษะที่พัฒนาการบริหารโครงการ การจัดทำงบประมาณ มีลงบันทึก ทำบัญชี มีการวางแผน และเขียนเป็นโครงงานร่วมกับครุภัณฑ์ปรึกษาในแต่ละกลุ่ม
(3) ขายขนมออนไลน์	การนำผลิตภัณฑ์ชุมชนมาขายในระบบออนไลน์ / E-Commerce	การรู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อการพาณิชย์ / การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในชุมชน/การส่งเสริมอาชีพและรายได้/การค้า/การลงทุน/การออกแบบผลิตภัณฑ์
(4) การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน เก่ง กล้าดี มีภูมิคุ้มกัน	การแสดงจิตอาสา สอนหนังสือ สอนการบ้านน้องนักเรียน และน้อง ๆ ในชุมชนใกล้โรงเรียน ในรายวิชาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น	ฝึกการเสียสละ แบ่งปัน ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเห็นคุณค่า ความสำคัญของการพัฒนาคน โดยการให้ความรู้ เพื่อนำความรู้ไปเป็นฐานใน

		การพัฒนาชุมชนและสังคมต่อไป
(5) Experience Dance and Hip Hop	การส่งเสริมสุขภาวะของนักเรียน	การฝึกความเสียสละที่นักเรียนได้ จาก การทำกิจกรรมจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อเป็น อุปกรณ์ในการนำพานักเรียนทำ กิจกรรมในแต่ละช่วงตามที่กำหนด

หมายเหตุ : แต่ละโครงการมีงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมละ 5,000.- บาท มีการเขียนโครงการ วางแผน ดำเนินการและสรุปผลการดำเนินงานในรูปแบบรายงาน สรุปผลการใช้งบประมาณนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ สะท้อนผลเชิงประจำปี ได้ประเมินผลแต่ละโครงการ ให้คำแนะนำ ให้รางวัลจัดลำดับผลงาน ผลเชิงประจำปี คือ นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ รวมทั้งการบริหารกิจกรรม ขับเคลื่อนโครงการให้เกิดผลในทาง ปฏิบัติสอดคล้องกับเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน ตามช่วงวัย มีจิตอาสา เสียสละเพื่อส่วนรวม และการเห็นคุณค่า ในตัวเองเพื่อนำมาต่อยอดสร้างสรรค์

ที่มา : แบบฟอร์มรายงานความก้าวหน้ากิจกรรม โครงการฝึกอบรมศักยภาพเยาวชนในการออกแบบอนาคต ชุมชนสร้างสรรค์ (เมื่อ : 7 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 1 นักเรียนนำเสนอ กิจกรรมต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการกิจกรรม ภายใต้กรอบคิดนักเรียน ทำได้ เป็นความสร้างสรรค์ของนักเรียนสู่ชุมชนสร้างสรรค์ (ภาพคณานักวิจัย : 7 ตุลาคม 2563)

จากภาพที่ 1 ประชุมนำเสนอโครงการของนักเรียนกุ่มทดลองของคณะกรรมการนักวิจัย ซึ่งนักเรียนสะท้อน ผลเชิงประจำปี จากการลงมือทำจริง บันทึกการเรียนรู้ ประสบการณ์ตรงในแต่ละกิจกรรมของนักเรียน ทำให้ เห็นว่า น้องนักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองนัด ทำได้ และเห็นว่า จะเป็นประโยชน์ ทั้งมีการรายงานผล การทำงาน สะท้อนคิดแก้ปัญหาในการทำงานนั้น ๆ ในแต่ละเรื่อง ดังปรากฏในภาพต่อเนื่องที่ 2-3

ภาพที่ 2 นักเรียนถอดองค์รูป นำเสนอผลเชิงปฏิบัติ ต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการนักวิจัย ภายใต้กรอบ
นักเรียนสู่ชุมชนสร้างสรรค์ (ภาพคณานักวิจัย : 7 ตุลาคม 2563)

ภาพที่ 3 การสะท้อนคิดประสบการณ์ตรงของนักเรียนจากการปฏิบัติในกิจกรรมโครงการ
(ภาพคณานักวิจัย : 7 ตุลาคม 2564)

นอกจากข้อมูลของวิทยากร นักวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา นักเรียนผู้ร่วมโครงการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วม เป็นกรรมการประเมินโครงการของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และสะท้อนคิดถึงผลได้เชิงประจักษ์ต่อนักเรียน หรือเด็กผู้ที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมโครงการ ซึ่งสามารถประมวลผลได้ คือ

นักเรียนจะได้รับประโยชน์ 3 ส่วน ในการเข้าร่วมและดำเนินกิจกรรม คือ

1. ส่วนตน (อัตตัวตน) เป็นการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพภายใต้ตัวเอง เพื่อนำ จุดเด่นเฉพาะด้านมาถ่ายทอดและต่อยอดสู่สังคม

2. ส่วนสังคม (หิตรัตน์) การรวมกลุ่มของเยาวชนในการระดมความคิดที่ สร้างสรรค์ ทำให้เกิดพลังในการสร้างประโยชน์ต่อสังคม เช่น การรวมกลุ่มของตัวเตอร์ วิชาต่างๆ การร่วบกกลุ่มการขายของออนไลน์ เป็นต้น พลังความคิดสร้างสรรค์นี้ ยอม ขยายองค์ความรู้ไปสู่ชุมชน สังคม และประเทศไทยต่อไป

3. ส่วนประเทศชาติ (ปรหิตวัฒน์) เยาวชนเป็นอนาคตของคนรุ่นใหม่ และเป็น อนาคตของประเทศไทย เมื่อมีกระบวนการพัฒนาแนวคิดที่ถูกต้อง จะทำให้เยาวชนเกิด ปัญญาและนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาให้เกิดความเจริญแก่ประเทศไทยในอนาคต

(ผู้ทรงคุณวุฒิ 1, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

ได้มีโอกาสเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการลงพื้นที่ ณ โรงเรียนวัดป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (7 ตุลาคม 2563) เพื่อพัฒนางานวิจัยโดยเริ่มต้นจากผู้วิจัยจากคณะลังคамศาสตร์มองว่า การวิจัยโดยลงพื้นที่ครั้งนี้เป็นการประเมินผลโครงการ เริ่มจากการมีส่วนร่วมของ 3 ภาคส่วน (บ ว ร) คือ 1) วัด พระสงฆ์ที่เป็นผู้เริ่มต้นในการริเริ่มและขับเคลื่อนโครงการ ดำเนินการติดตามและประเมินผล โดยโครงการถึงแม้จะมีการนำระเบียบวิธีวิจัยมาใช้โดยสากลแต่นักวิจัยเองได้ประยุกต์หลักพุทธศาสนาสอดแทรกเข้าไปทำให้น่าสนใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2) บ้าน คือ ประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการที่นักเรียนลงพื้นที่ทำสำรวจและประเมินผล ให้แก่ชุมชนและลดภาระของผู้ปกครอง 3) โรงเรียน ผู้บริหาร/ครุให้การร่วมมือและช่วยในการแนะนำโครงการ//น้องนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะทำโครงการตามที่พระอาจารย์มอบหมาย ได้สร้างความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่องานที่ตนเองทำ และต่อสังคมชุมชนโดยรวม ถือว่าเป็นโครงการที่น่าสนใจและน่าต่อยอด และสิ่งสำคัญที่สังเกตเห็นคือ เป็น “การสร้างทัศนคติที่ดี” แก่นักเรียนและประชาชนโดยสอดแทรกหลักพุทธศาสนา เข้าไปเพื่อพัฒนาคน พัฒนาตน พัฒนาจิตใจ “สร้างให้เด็กมีภูมิคุ้มกันในสังคม กล้าคิด กล้าทำดี” เป็นคนดีในสังคมได้

(ผู้ทรงคุณวุฒิ 2, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

ศักยภาพเยาวชนในการออกแบบอนาคตชุมชนสร้างสรรค์ผ่านมุ่มนอง การจัดการ เด็กๆ มีจินตนาการมีความสามารถใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งงานต่างๆ กล้าแสดงออก เป็นวัยที่มีพลัง มีศักยภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีการจัดกลุ่มทำงานตามความคิดที่ตนเองต้องการโดยมีเป้าหมายเพื่อส่วนรวม เน้นผู้อื่นให้ได้รับประโยชน์ทั้งในโรงเรียนการจัดการการเรียนการสอนเสริมให้กับน้องๆ ตามความถนัดรายวิชาของตนเอง ตลอดถึงมีการสร้างเครือข่ายสังคมนำความรู้ที่ตนเองนัดหรือมีความรู้ทางโซเชียลมีเดียช่วยส่งเสริมการขยายสินค้าของชุมชนผ่านระบบออนไลน์ และที่สำคัญสามารถนำความรู้ที่ตนเองได้รับในห้องเรียน “ผู้รับ” เป็น “ผู้ให้” ซึ่งเป็น “คุณค่า” ที่ชุมชนหรือคนรอบข้าง หรือแม้แต่ตัวเขาเองก็ไม่เคยรับรู้เป็น “อาสาสมัคร” ที่ทรงพลังมากที่สุด เพราะสังคมและชุมชนมากมายยังต้องการการสนับสนุนจากอาสาสมัครเหล่านี้ จาก ‘ผู้รับ’ เป็น ‘ผู้ให้’

(ผู้ทรงคุณวุฒิ 3, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

จากสิ่งที่พบเห็น ทำให้เห็นเชิงประจักษ์ว่า นักเรียนมีพัฒนาการ และเรียนรู้กับกิจกรรมที่มีขอบหมาย รวมทั้งออกแบบดำเนินการเองได้ อย่างเหมาะสมภายใต้ กิจกรรม

การเรียนรู้ ช่วยกันคิด ลงมือทำ และแบ่งกันทำ ทำให้เห็นว่านักเรียนมีคุณภาพที่ได้รับ การพัฒนา หรือจะสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

(ผู้ทรงคุณวุฒิ 3, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

ยุวชนวัยนี้ เป็นคำเรียกเด็กเหล่านี้ได้เลย ด้วยเด็กเรียนรู้ และพัฒนาตัวเอง ในกระบวนการต่าง ๆ จากการสังเกตนักเรียนที่นำเสนอผลงานของตัวเอง ต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยประสบการณ์ตรงที่นักเรียนทำ จึงทำให้เห็นว่านักเรียน คิดได้ ทำได้ และรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี รู้จักออกแบบกิจกรรมและ โครงการ มีการประเมินและสรุป ซึ่งดูจากแบบบันทึกของนักเรียน ทำให้เห็นว่า นักเรียน ทำได้เป็นอย่างดี เป็นระบบ ทวนสอบได้ทั้งตัวนักเรียนเอง และคณะกรรมการที่ทวนผลเชิง ประจักษ์ในการปฏิบัติการเรียนรู้ของนักเรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิ 4, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

เด็กมีความกล้าก้าวคิดกล้าตัดสินใจและกล้าออกแบบกิจกรรมของตัวเอง (2) เด็กมี ความมั่นคงก็คือความมั่นคงในการที่จะทำงานตั้งแต่เริ่มต้นต่อเนื่องจนกระทั่งสามารถ นำมารายงานผลได้ เด็กมีวุฒิภาวะในการคิดเชิงระบบในความหมายก็คือสามารถ ออกแบบกิจกรรมบางกิจกรรมที่สอดคล้อง รับกับบริบทส่วนใหญ่ เช่นกิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อมกิจกรรมรักษาความสะอาดอย่างนี้ เป็นต้น ก็แปลว่ากิจกรรมนี้ เป็นกิจกรรมที่เด็กมีประโยชน์และเพื่อให้เกิดการส่งเสริมภาพลักษณ์ของนักเรียน

(วิทยากร, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

กิจกรรมนี้เป็นสิ่งดี เพราะผลเกิดขึ้นกับนักเรียนโดยตรง เพราะเท่าที่ติดตาม สอบกามนักเรียน ในการเขียนโครงการ การลงมือปฏิบัติ โดยมีครูพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ ทำให้มั่นใจ และประทับใจว่า นักเรียนมีคุณภาพที่ได้รับการพัฒนา สอดคล้องกับการ เรียนรู้และช่วงวัยของนักเรียน นับว่าเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในการเรียนรู้ ออกแบบชุมชนสร้างสรรค์ รวมไปถึงเข้าใจโดยอย่างเข้มแข็งเป็นพลังของชุมชนอย่างสรรค์ ต่อไปในอนาคต

(ผู้บริหารโรงเรียน, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

ตนเองทำ และต่อสังคมชุมชนโดยรวม ถือว่าเป็นโครงการที่น่าสนใจและน่าต่อ ยอด และสิ่งสำคัญที่สังเกตเห็นคือ เป็น “การสร้างหัตถศิลป์” แก่นักเรียนและ ประชาชนโดยสอดแทรกหลักพุทธศาสนาเข้าไปเพื่อพัฒนาคน พัฒนาตน พัฒนาจิตใจ “สร้างให้เด็กมีภูมิคุ้มกันในสังคม กล้าคิด กล้าทำดี” เป็นคุณค่าในสังคมได้

(ครูผู้ร่วมดำเนินโครงการ, สัมภาษณ์ 7 ตุลาคม 2563)

การได้ลงพื้นที่ทำงานจริงเป็นกิจกรรมที่เป็นความคิดของพวกเราได้พาเพื่อน และทีมงานไปทำกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นประสบการณ์ตรงสำหรับพวกเรา นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมและดำเนินโครงการร่วมกับคณะครุ และคณะนักวิจัย

(นักเรียน 1, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

วิธีการสอน : สอนให้น้องบวกและลบเลข ตั้ง 1 หลัก ขึ้นไปโดยเลือกคำตามมาตาม น้องเพื่อทดสอบความเข้าใจ ปัญหา : ในส่วนใหญ่แทบทะไม่รู้ปัญหาจะมีเพียงเด็กส่วน น้อยที่ยังทำไม่ได้ แต่พี่ ๆ ก็พยายามหารือหรือวางแผนการสอนให้น้อง ๆ ที่ยังไม่เข้าใจใน เรื่องนี้ วิธีการแก้ไขปัญหาและปรับปรุง : เดินไปสอนน้อง คนที่ไม่สามารถทำได้ แล้ว เรียกอุปกรณ์มาทำโจทย์หน้ากระดานและเริ่มสอนที่ลับขั้นตอน

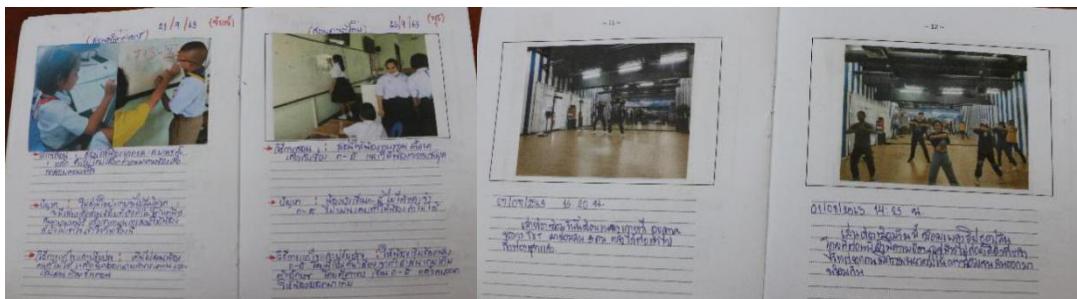
(นักเรียน 2, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

ผู้เรียนได้เรียนเสริมวิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ ตาม ค้วยภาพของตนทำให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ดี มีผลการเรียนที่ดีขึ้นกว่าเดิม ทั้งมีความรู้และ ทักษะทางวิชาการตามค้วยภาพของตน เกิดทักษะ การวิเคราะห์ กล้าแสดงออกมากขึ้น และมีขั้นตอน การคิดที่เป็นระบบมีการวางแผนและทำให้เด็กที่เข้าร่วมโครงการ มีการพัฒนาทางด้านความคิด การอ่าน การฟัง และการพูด น้องส่วนใหญ่มีพื้นฐานไม่ แม่นพอ จึงทำให้น้องเรียนไม่เข้าใจ พี่ ๆ จึงต้องปูพื้นฐานให้น้อง ๆ ใหม่ในทุกวิชา น้องยัง เชียนไม่ได้ในส่วนมากทั้งวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย พี่ ๆ จึงให้น้องเริ่มเชียนใหม่ ทั้งหมดน้องไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถาม เพราะกลัวผิด พี่ ๆ จึงหาเกมส์ให้น้องเล่น เพื่อลดลายพฤติกรรม

(นักเรียน 3, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563)

จากภาพรวมสังท้อนให้เห็นว่าทั้งในส่วนของคณะนักวิจัย วิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ นักเรียนผู้ดำเนิน โครงการ ครุที่ปรึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา เห็นสอดคล้องกันในเรื่องของ (1) ประโยชน์ที่เกิดเป็น ประสบการณ์ตรงต่อนักเรียน มีความสำคัญในการพัฒนานักเรียนร่วมกัน (2) การเรียนรู้เชิงประจักษ์ เป็นการ พัฒนาจิตสำนึกในการทำงานเพื่อส่วนรวม ในแบบจิตอาสา (3) นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพ คิดได้ ลงมือ ปฏิบัติได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นผลเชิงประจักษ์เป็นพลังทางบวก ต่อตัวนักเรียนและชุมชนในองค์รวม ซึ่ง สอดคล้องกับภาพที่ 3 ที่นำมาประกอบ ซึ่งแสดงลำดับขั้นตอน ของนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพ

เยาวชนเพื่อการออกแบบชุมชนสร้างสรรค์ ที่เป็นไปได้ เป็นประโยชน์ และก่อให้เกิดการขับเคลื่อนเรียนรู้ตามช่วงวัยของนักเรียน

ภาพที่ 4 การบันทึกช่วยจำของนักเรียนเป็นภาพ เป็นบันทึกข้อความสะท้อนผลการปฏิบัติ สู่การสร้างสรรค์ ตระหนักรู้ของนักเรียนต่อชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย (ภาพจากแบบฟอร์มรายงานความก้าวหน้ากิจกรรม : 7 ตุลาคม 2563)

ผลเชิงประจักษ์ต่อการพัฒนาเยาวชนสร้างสรรค์

จากการเข้าร่วมสัังเกตการณ์พบว่านักเรียนมีขั้นตอนการคิด การทำงานขัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงการคิดเชิงกระบวนการอย่างมีเป้าหมายในกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือทำ ผลได้เชิงคุณธรรมต่อนักเรียนที่พับในเรื่องความเสียสละ (จาก) ความมีน้ำใจแบ่งปัน (เมตตา-ทาน) รวมไปถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบในตนเอง นักเรียนคิด ดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน การออกแบบชุมชนสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติในสิ่งที่อยากทำ เมื่อดำเนินการแล้วได้ผลเชิงประจักษ์ สามารถจำแนกรายละเอียดได้ คือ

1. ฝึกการคิดเชิงระบบ นักเรียนถูกส่งเสริมให้มีการคิดเชิงระบบผ่านโครงการ จากแบบบันทึกการเรียนรู้จะพบว่า (ก) นักเรียนมีการประชุมวางแผนเพื่อดำเนินการระหว่างนักเรียนในกลุ่มพร้อมครูที่ปรึกษา (ข) มีการเขียนโครงการ (ค) มีการลงมือทำงานพร้อมถอดบทเรียนการดำเนินกิจกรรม (ง) มีการบันทึกผลการเรียนรู้พร้อมข้อเสนอแนะ ทำให้เห็นว่านักเรียนผู้ดำเนินโครงการมีการคิดเชิงปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ การฝึกที่เป็นระบบจากฐานคิดสู่การลงมือที่เป็นขั้นตอน นับเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาคนในทุกขั้นตอนในการออกแบบชุมชนสร้างสรรค์ ซึ่งวิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง **กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนบ้านสะพานสี อําเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง (วิสูตร ชลนิธิ, 2015, 303-316)** ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชน โดยใช้สื่อตามแนวพutherford วิทยา (จิตน์จุฑา ศุภมงคล, กมล充足, ภูชนาริพัช 2563, 95-108) และเรื่อง **กลไกการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยไตรสิกขา** (พระสุนิตร สุจิตโต และคณะ, 2561, 57-67) ที่ให้ข้อมูลไว้ใกล้เคียงกันถึงความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนอย่างเป็นขั้นตอน มีการคิดเชิงระบบได้ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์พดได้จากนักเรียนโรงเรียนชุมชนป้อมเพชรที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังผลงานที่สะท้อนคิดอภิมาในรายงานผลการดำเนินกิจกรรมโครงการตามภาพที่ 4-6 ด้วย

ภาพที่ 5 รายงานผลการดำเนินการของนักเรียน ที่สะอาดห้องถังการคิดอย่างเป็นระบบสู่การลงมือดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน (ภาพจากแบบฟอร์มรายงานความก้าวหน้ากิจกรรม: 7 ตุลาคม 2563)

2.การฝึกปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ กระบวนการส่งเสริมความสร้างสรรค์ของเด็ก สู่การสร้างสรรค์ชุมชน เริ่มตั้งแต่การคิด การเขียนโครงการ การดำเนินการ และการรายงานผล แม้สถานการณ์ระหว่างกรกฎาคม-ตุลาคม 2563 ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 แพร่ระบาดทำให้ต้องมีมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมท และมาตรการเฝ้าระวัง ซึ่งจำกัดวงให้นักเรียนทำกิจกรรมในชุมชนใกล้โรงเรียนหรือในโรงเรียน แต่สิ่งที่พบ ผ่านเอกสารบันทึกกิจกรรมทำให้เห็นว่านักเรียนมีขั้นตอนการ นับแต่การเขียนโครงการร่วมกับครูที่ปรึกษา ทำงานเป็นขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ วิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในกิจกรรม ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 จากผลสะท้อนคิด ทำให้เห็นว่านักเรียนมีความคิด พร้อมลงมือปฏิบัติเชิงระบบอย่างเป็นขั้นตอนภายใต้กรอบของการคิดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในภาวะเสี่ยงได้ด้วย ซึ่งวิธีการดังกล่าว pragmatism เป็นผลในงานวิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนาข้อเสนอเพื่อส่งเสริมให้ห้องถังสนับสนุนสภาพเด็กและเยาวชนริเริ่ม ทำกิจกรรมสร้างสรรค์และแก้ไขปัญหาในชุมชนสังคมของตนเอง (ชานนท์ โภมมาลย์ อนุพงษ์ จันทะเจ้ม โชติเวชญ์ อึ้งเกลี้ยง นดา แวยูโซะ, 2562, 62-101) หรือในงานวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท : กรณีศึกษาบ้านด้ำมพร้า ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี (ชูพักตร์ สุทธิสา, ชุติมา จันทร์มณี, อินทิรา ชาธีร์, 2555, 217-236) โดยในงานวิจัยให้ผลที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกัน ตามที่ pragmatism ในผลการบันทึกและการรายงานผลการดำเนินงานของนักเรียนที่โรงเรียนชุมชนป้อมเพชรด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 6 การรายงานผลการปฏิบัติของนักเรียน ประสบการณ์ตรงที่ได้เป็นการเรียนรู้ของนักเรียน มีภาวะการนำ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ รวมทั้งมีจิตคุณธรรม เสียสละแบ่งปัน จิตอาสาพัฒนา

(ภาพจากแบบฟอร์มรายงานความก้าวหน้ากิจกรรม : 7 ตุลาคม 2563)

3.การคิดเชิงกระบวนการ จากการสังเกต สัมภาษณ์ และพัฒนานักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการนำเสนอโครงการ วิธีการ พร้อมหั้งวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนทำให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนประสบปัญหา คิดไม่ออกไปต่อไม่ได้ ก็มีการปรับแผน การดำเนินการ กรณีของนักเรียนบางกลุ่ม ลงพื้นที่ปฏิบัติงานไม่ได้ ก็มีการปรับมาเป็นพื้นที่ภายในโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายเป็นน้อง ๆ ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 เป้าหมายคงเดิม คือการได้ทำกิจกรรม แต่วิธีการเปลี่ยนไป เป้าหมายเปลี่ยนไป เป็นต้น เหล่านี้เป็นสิ่งที่เห็นได้จากคำบอกเล่ารายงานผลของนักเรียนต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อ 7 ตุลาคม 2563 ทำให้เห็นระบบคิดการทำงานที่เป็นขั้นตอน เป็นกระบวนการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกสร้างและพัฒนาให้เกิดขึ้นในคราวเดียวกัน ซึ่งปรากฏผลสอดคล้องกับวิจัยของ พวงษ์มพุ ไชยาลา แสงรุ่งเรืองโรจน์ (2560,166-190) ในเรื่องกระบวนการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนและผู้ใหญ่ผ่านภูมิปัญญาท่องเที่ยน : กรณีศึกษา ชุมชนหมู่บ้าน หนองนาสร้าง อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด และวิจัยของ นันทิยา ดวงภูมิเมศ, สิรินธร พิบูลพาณุรัตน์ (2562,87-97) ในเรื่อง “พื้นที่สร้างสรรค์” กลไกการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการสร้างความเป็นพลเมืองให้เยาวชนไทย ที่ทำให้เห็นว่าวิธีคิดที่ถูกฝึกให้เป็นระบบจะนำไปสู่การออกแบบ ดำเนินการอย่างสร้างสรรค์ เป็นระบบ เป็นกระบวนการ

4.วิถีคิดเชิงคุณธรรม หมายถึง กลไกที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตัวเอง รู้สึกภาคภูมิใจในกิจกรรมที่ทำ ทั้งแนวคิดการแบ่งปัน (ทาน) เป็นความรู้ ที่ช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระครู ในโรงเรียน พาน้องนักเรียนทำกิจกรรม พัฒนาโรงเรียน เป็นความเสียสละ (จาก) เห็นประโยชน์ของส่วนรวม จิตอาสา คิดอย่างมีปัญญาสร้างสรรค์เพื่อการอยู่ร่วมกันในชุมชน (ปัญญา) เป็นคุณธรรมแห่งที่ฝึกเพื่อให้เกิดขึ้นในนักเรียน ซึ่งแนวทางนี้ปรากฏในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับเยาวชนไทย (ดุษฎี มัชลินภาร์, 2015) หรือในงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชรและตาก (หวานทอง เชวางกีรติพงศ์, 2558, 54-68) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนภายใต้ฐานคิดเชิงคุณธรรมทั้งในส่วนของจิตอาสา เอื้ออาทร แบ่งปัน และให้การช่วยเหลือในแบบจิตสาธารณะ เป็นการปลูกฝังวิถีคิดเชิงคุณธรรม เป็นการลงมือทำอย่างรู้และเห็นคุณค่าของการกระทำ ว่าเป็นหัวใจสำคัญและผลเชิงประจักษ์ที่พับในนักเรียนจากกิจกรรมโครงการนี้ ด้วยเช่นกัน

5.การส่งเสริมภาวะผู้นำในเยาวชน หมายถึง นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมมีคุณลักษณะจากการฝึกอบรม ที่เพิ่มขึ้น อาทิ กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ เป็นการส่งเสริมภาวะการนำในเยาวชนที่สอดคล้องกับช่วงและวัยของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ ด้วยความมั่นใจ ทำได้ และนำเสนอผลได้ ซึ่งเป็นความรู้เชิงประจักษ์ของนักเรียนเองอย่างเหมาะสมชัดเจน ซึ่งเป็นการส่งเสริมภาวะผู้นำอย่างเป็นขั้นตอน ดังปรากฏเป็นแนวคิดร่วมในงานวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำที่ควรพัฒนาในเยาวชน (สุเวศ กลับ

ศรี,2557) หรือในงานเรื่อง “การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และกระบวนการเสริมสร้างภาวะผู้นำ ในตนเอง ของวัยรุ่นกลุ่มเจเนอเรชันซี : การวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีฐานราก” (คุณกริช นันทะโรจน์, พิทักษ์ ศิริวงศ์,2561) ที่ในงานวิจัยเล็งเห็นว่าภาวะผู้นำ ที่เหมาะสมกับช่วงวัย เป็นสิ่งสำคัญและส่งเสริมหรือสร้างกลไกเสริมภายในให้เกิดขึ้นได้

6.สถาบันหลักเมืองทบทวนการพัฒนาเยาวชนสร้างสรรค์ หมายถึง พระสงฆ์ วัด และโรงเรียน [พลัง ป-ว-ร/บ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน] เป็นกลไกร่วมกันในการพัฒนานักเรียน หรือเยาวชน ซึ่งเกิดจากวัดท่าการอง (จ.พระนครศรีอยุธยา) วัดอินทาราม (จ.สมุทรสงคราม) ที่เป็นส่วนสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก พระภิกษุ ในบทบาทวิทยากร และนักวิจัย (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) และครู โรงเรียนชุมชนบ้านป้อมเพชร และชุมชนใกล้โรงเรียน เป็นกลไกร่วมขัดเกลา พัฒนา ให้เยาวชนนักเรียน ดำเนินกิจกรรมอย่างมีเป้าหมาย สร้างสรรค์ซึ่งปราภูในผลการดำเนินการของโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับบทศึกษาเรื่อง สถาบันหลักทางสังคมกับการพัฒนาเยาวชน (อุดม จันทิมา และคณะ,2559,227-237) ที่มุ่ง ส่งเสริมให้ “สถาบันหลัก” ตามที่ยกมาได้เข้าไปเป็นกลไกร่วมของการพัฒนาเยาวชนนักเรียน ให้มีพัฒนาการอย่างสร้างสรรค์เป็นระบบร่วมกัน

7.ภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคน การพัฒนาคนหรือทุนในคนเป็นหัวใจสำคัญ ของการพัฒนาในทุกองค์การพยพ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่การออกแบบชุมชนสร้างสรรค์จึงเป็น ลักษณะร่วมของการสร้างหลักสูตร ชุดฝึกอบรมจากการวิจัยนี้ เพื่อการพัฒนาคนอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งแนวคิด ดังกล่าวปราภูในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการเป็นพลเมืองดีแห่งเยาวชน ([จัยนิตย์ พรธนาวาร, รุจิร์ ภู่สาระ, 2555](#)) ที่ผลการศึกษาสะท้อนถึงการพัฒนาคน พัฒนาเยาวชน หรือการพัฒนาด้วยกระบวนการ ย้อมกระทำหรือดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย โดยเป็นเป้าหมายของการพัฒนาคน เริ่มตั้งแต่ (1) พัฒนากระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ (๒) ฝึกการมีส่วนร่วม ดำเนินการ ปฏิบัติการอย่างเหมาะสม และ เห็นความสำคัญ พร้อมส่งต่อให้เป็นความสร้างสรรค์จากการพัฒนาร่วมกัน ดังภาพที่ 7 ซึ่งปราภูเป็นผล จากการดำเนินการและปฏิบัติ ที่นักเรียนคิดเองทำเองในโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียน เก่ง กล้า ดี มี ภูมิคุ้มกัน

ภาพที่ 7 โครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียน เก่ง กล้า ดี มีภูมิคุ้มกัน

(ภาพจากแบบฟอร์มรายงานความก้าวหน้ากิจกรรม : 7 ตุลาคม 2563)

บทสรุป

การพัฒนาเยาวชนภายใต้กรอบคิดและแนวปฏิบัติ “ชุมชนสร้างสรรค์” เป็นกระบวนการในการพัฒนานักเรียนและเยาวชน ที่ส่งต่อเป็นกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ ในแบบร่วมความคิด ปรึกษาตัดสินใจเป็นข้อตกลงร่วมกัน จากนั้นนำสิ่งที่ร่วมคิด ไปสู่การลงมือทำ ทำอย่างเข้าใจ มั่นใจ ใส่ใจ ผลเป็นความรู้เชิงประจักษ์สำหรับนักเรียน ส่งผลให้มีเจตคติที่ดี มีภาวะผู้นำ มีเป้าหมายที่สร้างสรรค์ จิตอาสา เพื่อสังคม ส่วนรวม ซึ่งปรากฏในการพัฒนาศักยภาพเยาวชนเพื่อออกแบบอนาคตชุมชนสร้างสรรค์ โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลเชิงประจักษ์ที่ได้จึงเป็นศักยภาพที่เกิดจากการพัฒนาส่งเสริมให้เกิดสู่การสร้างสรรค์พัฒนาอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งจะถูกนำไปเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตน พัฒนาชุมชน สังคม สำหรับนักเรียนได้ในภาพกว้างต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรกต ชาบลัตติ. ผู้ทรงคุณวุฒิ, สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563

คอมกริช นันทะโรจพงศ์, พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2561). การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และกระบวนการเสริมสร้างภาวะผู้นำในตนเอง ของวัยรุนกลุ่มเจเนอเรชั่นซี : การวิจัยเพื่อสร้างทฤษฎีฐานราก. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 45 (3), 1-28.

- จิมห์จุา ศุภมงคล,กมลาศ กฎานาริพงศ์. (2563). การพัฒนาพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชน โดยใช้สื่อตามแนวพุทธจิตวิทยา. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 6 (1),95-108.
- ชานนท์ โภนมาลย์ อันพงษ์ จันทะแจ่ม โพธิเวชญ์ อึ้งเกี้ยง นดา แวยழะ. (2562). การศึกษาและพัฒนาข้อเสนอเพื่อส่งเสริมให้ห้องถินสนับสนุนสภาพเด็กและเยาวชนริเริ่มทำกิจกรรมสร้างสรรค์และแก้ไขปัญหาในชุมชนสังคมของตนเอง. วารสารพัฒนาศาสตร์. 16 (2) 62-101.
- ชัยพักตร์ สุทธิสา,ชุติมา จันทร์มนี,อินทิรา ชาเอียร์. (2555). การเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ก่อเมืองกึ่งชนบท : กรณีศึกษาบ้านด้ามพร้า ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 8 (1),217-236.
- ชัยนิตย์ พรรณвар,รุจิร์ ภู่สาระ, (2555). การพัฒนาหลักสูตรการเป็นพลเมืองดีสำหรับเยาวชน. EAU Heritage Journal Social Science and Humanities. 3 (2),กรกฎาคม-ธันวาคม
- ชัยญาณุช สงวนศรี.โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ม.4/2. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563.
- ธิติพร สิทธิโชคธรรม, รักษาการผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563
- ดุษฎี มัชณิมภารो,(2556). การพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับเยาวชนไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา. 10 (46), มกราคม - กุมภาพันธ์:13-25.
- ตรัสสา ชุมพร บุคลากรครูโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563
- หวานทอง เชาวกีรติพงศ์. (2558). รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชรและตาก.สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สมส.). 21 (3), กันยายน - ธันวาคม: 54-68.
- นันทิยา ดวงภูมิเมศ,สิรินธร พิบูลภาณุวรรณ. (2562). พื้นที่สร้างสรรค์” กลไกการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการสร้างความเป็นพลเมืองให้เยาวชนไทย. วารสารศาสตร์. 12 (2),87-97
- ประเสริฐ ธิลาก ผู้ทรงคุณวุฒิ,สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563
- พวงษ์พู ไชยาala แสงรุ่งเรืองโรจน์. (2560). กระบวนการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนและผู้ใหญ่ผ่านภูมิปัญญาท้องถิน : กรณีศึกษา ชุมชนหมู่บ้าน หนองนาสร้าง อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารวิถีสังคมมนุษย์ สาขาวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. 5 (1),166-190.
- พระมหานิกร ฐานุตตโร ผู้ทรงคุณวุฒิ,สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563.
- พระสุมิตร สุจิตโต และคณะ. (2561). กลไกการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยไตรสิกขา. วารสารสมาคมคิมย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 7 (2),57-67.
- พันธกานต์ ตรีอรุณ. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ม.4/3. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563.
- ภัทรวรรณ ชีระศิลป์. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ม.4/1. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563.
- วิสูตร ชลนิธิ. (2015). กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของโรงเรียนบ้านสะพานสี อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลอลองกรรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

10 (3), 303-316.

ศรีจันทร์ ศิริบันลือหาญ บุคลากรครูโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร. สัมภาษณ์, 20 กรกฎาคม 2563

สุวัธรชัย สีสะใบ ผู้ทรงคุณวุฒิ,สัมภาษณ์, 7 ตุลาคม 2563

สมานพ ศิวรัตน์. (2017). การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยไตรสิกขา. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศไทย.

8 (1),36-48.

สุเวศ กลับศรี,(2557). ภาวะผู้นำที่ควรพัฒนาในเยาวชน. นิเทศบุตรบริหารศน. 6 (2),กรกฎาคม-ธันวาคม :132-140.

อุดม จันทิมา และคณะ,(2559) สถาบันหลักทางสังคมกับการพัฒนาเยาวชน. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11 (2), กรกฎาคม-ธันวาคม :227-237.

[เขียนเมื่อ : 7 ตุลาคม 2563]